राजकम्ममु युक्तानां स्त्रीणां प्रष्यजनस्य च। प्रत्यक् कल्पयेद्वितां स्थानकम्मानु द्वपतः ॥ १२५ ॥ पणाो देयोऽवकृष्टस्य षडुत्कृष्टस्य वेतन। षाएमासिकस्तथाक्षदो धान्यद्रोणस्तु मासिकः ॥ १२६॥ क्रयविक्रयमधानं भक्तं च सपरिव्ययं। योगन्नेमं च सम्प्रेन्य वाणिज्ञो दापयेत् करान् ॥ १२७॥ यथा फल्लेन युज्येत राजा कत्ता च कम्मणां। तथावेच्य नृपो राष्ट्र कल्पयेत् सततं करान् ॥ १२६॥ यथाल्पाल्पमद्त्याम्यं वार्ष्याकोवत्सषर्पदाः। तथाल्याल्यो ग्रहीतव्यो राष्ट्राद्राज्ञाब्दिकः करः॥ १२१॥ पञ्चाशद्वाग आद्यो राज्ञा पशुक्रिएययोः । धान्यानामष्टमो भागः षष्ठो द्वाद्श एव वा ॥ १३०॥ स्राददीताथ षड्भागं दुमांसमधुमपिषां। गन्धीषधिर्मानां च पुष्पमूलफलस्य च॥ १३१॥ पत्रशाकतृणानां च चम्मणां वैद्लस्य च। मृन्मयानां च भाएउ।नां सव्वस्याश्ममयस्य च॥१३२॥ म्रियमाणोऽप्याद्दीत न राजा श्रोत्रियात् करं। न च नुधास्य संसोद्च्छोत्रियो विषये वसन्॥ १३३॥